

کلیسای روی بنیادی پایه امید

سوم ادونت

رومیان ۱۵ - ۴ - ۱۳

4 « زیرا هر چه در گذشته در کتاب مقدس نوشته شد، برای تعلیم ما بود تا به وسیله بردباری و دلگرمی ای که کلام خدا می‌بخشد، امیدوار باشیم 5. خدایی که سرچشمه بردباری و دلگرمی است عنایت فرماید تا با پیروی از مسیح عیسی همفکر باشید 6 و همه با هم یکدل و یک زبان خدا را که پدر خداوند ما عیسی مسیح است ستایش کنید 7. پس همان طور که مسیح شما را پذیرفته است، شما نیز یکدیگر را برای جلال خدا بپذیرید 8. مقصود این است که مسیح، خادم قوم اسرائیل گردید تا آن وعده‌هایی را که خدا به نیاکان آنان داده بود، تحقق بخشد 9 و در نتیجه صداقت خدا ثابت شود و تا ملل جهان خدا را برای رحمت او تمجید نمایند. چنانکه کتاب مقدس می‌فرماید: «از این جهت تو را در میان ملل ستایش خواهم کرد و نام تو را با سپاسگزاری به زبان خواهم آورد 10». و در جای دیگر می‌فرماید: «ای ملت‌ها، با قوم او شادی کنید 11». و باز در جای دیگر می‌فرماید: «ای تمامی قوم‌ها، خداوند را سپاس خوانید! و ای تمامی مردم، او را ستایش کنید 12». و اشعیا نیز می‌گوید: «ریشه یسی خواهد آمد و او برای حکومت بر ملت‌ها می‌آید و امید ملل بر او خواهد بود 13». خدا که سرچشمه امید است، شما را به وسیله ایمانتان چنان با شادی و آرامش کامل پر سازد که با نیروی روح القدس امید شما روز به روز بیشتر شود

در سال ۲۰۰۷، یک جریان عجیب و غریب در شهر برنا آلمان بود. کلیسای کوچک روی یک کامیون سنگین بود. کلیسا به زحمت از روستای کوچک محل هوارسدورف، جایی که او برای ۷۵۰ سال استوار بود حذف شد. دلیل این بود که کارمعدن زغال سنگ قهوه ای با محل کلیسای قدیمی جایگزین شد. خدا را شکر این کلیسا یک خانه دیگر در برنا در بر داشت. کلیسای اموس در برنا مشابه همه انسان در کل دنیا است. ما انسان هرگز خانه ثابت نداریم. برخی از ما مجبور به ترک خانه های خود چون در جنگ بودیم. بعضی دیگر به دلیل تعقیب مجبور بودند کشور را ترک کنند. دیگران دچار احساس بد هستند چون عضو خانوادگی تغییر کرده هستند. بسیاری هنوز حتی در پوست خود احساس بد دارد چون بیمار، پیر یا طبق زمانی مدرن غیرجذاب یا زشت شده اند. تا زمانی که ما بر روی این دنیا باقی بمانیم، ما در راه هستیم. ما زمینهای پایدار در اینجا پیدا نمی کنیم. این تجربه به ویژه برای کلیسای است که باید در سراسر جهان تحت آزار و اذیت باشد. چقدر خوب است که بدانیم که خدا یک خانه دیگر برای ما آماده کرده است! دلیل اینکه کلیسا هنوز وجود دارد این است که ما بر این آینده تمرکز کردیم. ما برای جهان دیگری و خانه دائمی با خدا

امیدواریم. به همین دلیل کتاب مقدس درباره امید صحبت می کند. و به همین دلیل است که در فصل ۱۵ رومیان پولس به مسیحیان که در چنین وضعیتی زندگی می کنند می نویسد:

برای تعلیم ما بود تا به وسیلهٔ بردباری و دلگرمی‌ای که کلام خدا می‌بخشد، امیدوار باشیم. این امید چیست؟ امید به این معنی است که ما به عزاداری نمی رویم؛ زیرا ما به اهدافمان نمیتوانیم برسیم؛ ما هم برای آنچه که اکنون در جهان است، راضی نیستیم. کتاب مقدس فقط در مورد ایجاد کردن یک جهان بهتر، بدن بهتر، یا زندگی بهتر با هم نیست. کتاب مقدس بسیار بیشتر تأیید می کند که جهان با گناه فاسد شده است و در راه ویرانی است. اگر ما انسانها تنها در مورد چیزهای دنیوی تمرکز کنیم یا منتظر تحقق این یا آن آرزو باشیم، امیدوارانه گمراه می شویم. یا اگر ما فقط برای اینکه این دنیا هست، متعهد هستیم. به همان اندازه بد است اگر ما یک یا دیگر امید در این دنیا را از دست بدهیم و ما به این دلیل به غم و اندوه و افسردگی فرو برویم. در عوض، امید ما یک بنیاد بسیار خاص و یک هدف بسیار خاص است. امید ما در مسیح تأسیس شده است. برای اینکه تنها عیسی مسیح در نهایت به مرز بین مردم و خدا غلبه کند. و چون عیسی در نهایت ما را بر روی صلیب به عنوان فرزندانش پذیرفت و همچنین نجات ما را از طریق غسل تعمید داد، دلیل امید ما امنیت است. این عیسی اکنون تمام زندگی ما را به خدا سازگار می کند. ما امیدواریم دوباره به خدا نزدیک شویم برای داشتن ارتباط بدون وقفه با خدا. این بنیاد در مسیح و این هدف در خدا چیزی ارزشمند است. وقتی کلیسای قدیمی اموس از هیرسدورف به برنا منتقل شد، هزینه آن حدود ۳ میلیون یورو بود. بازگرداندن همکاری ما به خداوند بسیار بیشتر هزینه کرده است. عیسی تبدیل به مرد شد و مجبور شد بر روی صلیب رنج بکشد، واقعاً آسان نبود. او یک نشیب بزرگ را تجربه کرد و با یکسانی خدای پرداخت کرد. او باید با موجودات گناهکار ما مقابله کند. واقعیتی زمانی که عیسی ما را پذیرفت، سطحی نیست: با مثل اگر یک انسان گفت " شما یک اشتباه بزرگ کردید، اما بیا ببیند خوب باشیم عیب ندارد! خداحافظ همه چیز خوب است!" نه، عیسی به عمق قلب مان، افکار مان و اعمال مان می رود. او می گوید بله من شما را می پذیرم، اما همه چیز که ما را از خدا و از عیسی دور می کند، عیسی رد می کند. از طریق غسل تعمیدی او به ما یک پایه جدید، یک امید جدید و هم یک زندگی جدید می دهد. زندگی جدید هدف خود را با خدا دارد. اما زندگی ما در حال حاضر اهداف کوچک زیادی در این دنیا هم دارد.

پس همان طور که مسیح شما را پذیرفته است، شما نیز یکدیگر را برای جلال خدا بپذیرید

پولس رسول را به ما اینجوری گفت. خداوند ما را از طریق عیسی پذیرفت به همین دلیل ما می خواهیم یکدیگر را بپذیریم. آنها که یکدیگر را می پذیرند، انسان طبیعی نیستند. طبیعی این است: هیچ جایگاهی برای عیسی در بیت لحم وجود نداشت. هیچ جایگاهی برای کلیسا در هیرسدورف وجود نداشت. چند نفر دیگر باید از کشورشان فرار کنند. الان در مرزهای کشورهای مختلف ایستاده اند و جواب را بشنوند؟ "نه، هیچ جا برای شما در اینجا نیستند!" چند نفر دیگر باید پس از دادرسی طولانی در دادگاه، این پاسخ را بشنوند؟ "نه، ما به شما اعتقاد نداریم، شما باید به کشورهای خود بازگردید! برای شما اینجا جا وجود ندارد!" حتی چطور ما در زندگی خصوصی مردم را رد می کنیم. اگر کسی چیزی اشتباه انجام داده باشد، ما هرگز او را نمی بینیم. ما این فرد را در یک کشوی بسیار خاص قرار دادیم، که هرگز آن را نخواهد از آن فرار می کند. ما برای این افراد امید را از دست دادیم. من دیگر باور نمی کنم که او می تواند تغییر کند. شاید من دیگر نمی خواهم آن را تغییر دهم. چیزهای زیادی وجود دارد که انسانها را جدا می کند. برای یکی آن الکل است. دیگر بیماری روحی است. یکی دیگر این است که او خیلی خسته کننده است. عیسی مسیح موانع میان آسمان و زمین را از هم شکست داده است. او چیزی با هم جمع کرد که متعلق به یکدیگر نیست. او گناهکاران را به نزد خداوند آورد. نور به تاریکی آمد افرادی و همه انسان ها که امید خود را از دست داده اند، او دوباره در آغوش گرفته است. آنها را به نمایش بگذارید آنچه را که او نمی تواند تنها انجام دهد. عیسی اجازه نداد خودش را از طبقه اجتماعی، آموزش، ثروت، نژاد یا هر چیز دیگری بر خوردار شود. عیسی همچنین سلول های زندان های مختلف شر را نیز از بین برد. این همان چیزی است که عیسی انجام داد، زیرا او می دانست که خدا قدرت است تا از گناه آزاد شود. هنگامی که یک فرد چیزی بدی انجام داده است، همیشه نباید به آن برسد. انسان می تواند تغییر کند. خدا پدر امید زندگی ما است. همان پدر که در زمانی که هیچ چیزی هنوز در دنیا نبود، اعتقاد به خلقت داشت و کلمه خلاقانه خود را در مورد همه چیز اعلام کرد. این پدر است که می تواند انسان را به طور کامل جدید کند. این پدر هرگز امید را از دست نمی دهد هنگامی که ما از این خدا پیروی می کنیم، هرگز متوقف نخواهیم شد. ما هرگز برای امید خودمان متوقف نمی شویم و هرگز دیگران را که امیدوار هستند متوقف نکنیم. ما بر این خدا و وعده های او ایستاده ایم. و ما می دانیم که ما تنها نیستیم. بسیاری از مردم در همه زمان ها و کشورها تنها این خدا را لمس کردند.

و به آینده ای غیر منتظره داده شده اند. کلیسای اماوس در بورنا یک خانه موقت در بورنا پیدا کرده است. امروز ما حتی مراسم فارسی در این کلیسا را نیز برگزار می کنیم. آیا شما قبلاً یک بنیاد را پیدا کرده اید؟ آیا می دانید به چه کسی تعلق دارید؟ آیا می دانید که برای هدف شما چه می گذرد؟ پدر آسمانی در بهشت برای شما باز آماده است. از او هیچ نامه منفی دریافت نمی کنید: "یعنی رد شد نا مناسب! ناقص!" راه پدر، راه خانه، راه آزادی آزاد و باز است! مسیح این پل را ساخت. بنابراین، هیچ شک و تردیدی وجود ندارد که این ارتباط قوی و مطمئن می تواند از بین نرود. حتی امروز شما هم اکنون به این خدای متعال متصل هستید. در این عبادت، به او متصل می شوید. خدا می خواهد زندگی شما، کلیسای شما، دوستان شما را به طرح نفس گیر خود برای آینده برساند. این آینده از قبل آغاز می شود! من مشتاقانه منتظر دیدن آنچه خداوند قصد دارد با شما انجام هستم! آمین.